

[Ministeren for offentlige arbejder.]

dende tjenester. Endvidere tilsigter forslaget en vis rationalisering gennem en forenkling af portosystemet.

Det bemærkes i øvrigt, at forhøjelse af taksterne navnlig foreslås på områder uden for den egentlige brevbesørgelse, og hvor en eventuel nedgang i trafikken vil medføre en lettelse i arbejdssituationen for post- og telegrafvæsenet.

Den egentlige brevbesørgelse, d. v. s. besørgelsen af adresserede brevfor sendelser, må påregnes ikke at give underskud, og forhøjelsen på dette område foreslås derfor væsentligst lagt på brevfor sendelser over 250 g, idet disse for sendelser ikke i almindelighed kan behandles sammen med den øvrige brevpost eller i maskiner, der er beregnet til automatisk behandling af brevpost, men må behandles særskilt, hvorfor udgifterne ved postbesørgelsen af disse for sendelser er væsentligt større end for brevfor sendelser i almindelighed. Endvidere bør portoen for breve af vægt mellem 250 g og 1 kg ikke være mindre end portoen for pakker af vægt indtil 1 kg.

Brevbesørgelsen er postvæsenets hovedopgave, og som modstykke til postvæsenets pligt til direkte omdeling af post på hverdage til stort set alle husstande i landet — også i tyndt befolkede egne, selv om det kun kan ske med tab — samt pligt til at opretholde postforbindelsen med små, ofte fjerntliggende øer er der i postloven givet postvæsenet en vis eneret på brevbesørgelsen, medens postvæsenets øvrige forretninger: besørgelsen af dagblade, ugeblade og tidsskrifter, pakkebesørgelsen samt pengebesørgelsen, udføres i konkurrence med andre.

Det kan ikke anses for rimeligt, at der i ly af eneretten for brevbesørgelsen og til dækning af underskud for den besørgelse, der udføres i konkurrence med andre, foretages forhøjelse af portoen for adresserede brevfor sendelser, ud over hvad der er nødvendigt af forretningsmæssige grunde.

Med hensyn til den foreslåede forhøjelse af portoen for dagblade, ugeblade og tidsskrifter ønsker jeg at understrege, at en gennemførelse af forslaget på dette område alene vil bevirke, at merudgifterne ved avisbesørgelsen kan påregnes nogenlunde dækket, og at generalomkostningerne som

hidtil må dækkes gennem indtægterne fra brevbesørgelsen.

En sammenligning af portoen pr. avisnummer i 1931, på hvilket tidspunkt det må antages at indtægterne vedrørende avisbesørgelsen nogenlunde har dækket merudgifterne ved denne besørgelse, og portoen pr. avisnummer i 1961 viser, at portosatserne i løbet af de 30 år er steget med 67-179 pct. Mindst har stigningen været for dagblade af vægt indtil 50 g pr. nummer, størst for de tunge ugeblade. I samme tidsrum, fra 1931 til 1961, er betalingen til postvæsenets kvindelige avisbude samt til postbude og ekstrabude steget 370-455 pct. Det fremgår tydeligt af denne sammenligning, at avisportoen ikke er blevet forhøjet svarende blot nogenlunde til stigningen i postvæsenets omkostninger.

De foreslåede takstforhøjelser påregnes årligt at ville indbringe:

Brevfor sendelser	1 500 000 kr.
Pakker	7 000 000 -
Postanvisninger, postopkrævninger og postindkasseringer	5 300 000 -
Aviser	
Dagblade	6 900 000 -
Ugeblade og tidsskrifter	10 400 000 -
Anbefalede brevfor sendelser	600 000 -
I alt	<u>31 700 000 kr.</u>

Den påregnede merindtægt for pakker er beregnet ud fra den forudsætning, at hele landet med hensyn til taksering af postpakker fremtidig udgør ét takstområde, således at de ved bekendtgørelse fastsatte lavere takster for pakker til befordring inden for nærzoneområdet bortfalder.

Det påtænkes samtidig at forhøje en del takster ved ændring af „Bekendtgørelse om benyttelse af postvæsenet“. Disse ændringer påregnes at give følgende omtrentlige årlige merindtægter:

Brevpakker	500 000 kr.
Adresseløse for sendelser	2 700 000 -
Navneudbetalingskort	1 000 000 -
	<u>4 200 000 kr.</u>

Endvidere påregnes administrativt gennemført en sanering af de specielle — og komplicerede — regler for, hvad der i den